

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **L. I.**, bytom Š., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne z 10.mája 2006, č. X.-10, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 3. júna 2008, č. k. 29S/5/2007-55, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 3. júna 2008, č. k. 29S/5/2007-55, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Nitre uznesením z 3. júna 2008, č.k. 29S/5/2007-55, zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, lebo navrhovateľ nespĺňa podmienky pre postup súdu podľa § 30 občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP“/ v spojení s § 138 OSP.

Včas podaným odvolaním navrhovateľ žiadal zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 OSP/ preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní /§ 212 ods. 1 OSP/ a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa na základe šetrenia pomerov navrhovateľa správne zistil, že navrhovateľ nespĺnil predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré pre ustanovenie právneho zástupcu z úradnej moci vyžaduje zákon.

Navrhovateľ má nárok na starobný dôchodok a jeho výplatu a vzhľadom na výšku tohto dôchodku a po zohľadnení majetkových pomerov, nie sú splnené predpoklady pre oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 138 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s postupom a rozhodnutím krajského súdu a napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Zo spisu krajského súdu tiež vyplýva, že podanie, vedené pod sp. zn. 29S/5/2007 je označené ako dovolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2007. V konaní podľa V. časti OSP však Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa zákona č. 273/2007 Z.z. s účinnosťou od 1. júla 2007 v správnom súdnictve nie je súdom dovolacím, lebo OSP v časti, upravujúcej správne súdnictvo inštitút dovolania nepozná. Účastník konania sa preto nemôže v správnom súdnictve domáhať svojich práv v dovolacom konaní a podanie navrhovateľa tak smeruje k zjavne bezúspešnému bráneniu práva. Aj táto skutočnosť bráni, aby navrhovateľovi bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s postupom a rozhodnutím krajského súdu a napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. októbra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.i.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová